

N:o 25.

Ank. till Riksd. kansli den 22 febr. 1889, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om användande af en per mille-fonden till Göteborgs försvar åt sjösidan.
(1:sta U. A.)

Uti en inom Första Kammaren väckt motion (n:o 21) har herr *J. Mankell* på anförda skäl föreslagit, att Riksdagen, i afvaktan af Kongl. Maj:ts vidare förslag i ämnet, måtte för sin del besluta och till Kongl. Maj:t hemställa, att en per mille-fonden måtte användas till bestridande af de viktigaste förberedande arbetena till Göteborgs skyddande mot anfall från sjösidan.

Statsutskottet, till hvars handläggning förevarande motion blifvit hänvisad, får till närmare upplysning angående en per mille-fonden anförä, att densamma tillkommit genom Kongl. förordningen om en allmän nederlagsfrihet å utländska varor i Göteborg den 22 maj 1794, hvars 5:te § lyder:

»Utom kronans i föregående punct omförmälte Nederlags-Recognition skall uppbäras En per Mille vid inkommandet och En dito vid utgåendet till fond för *Allmänna Byggnader i Göteborg, hörande till militäriska behof och stadens försvar.*»

Genom Kongl. brefvet den 18 september samma år bestämdes, att de sistnämnda medlen skulle inlevereras till krigskollegium. Före-

Bih. till Riksd. Prot. 1889. 4 Saml. 1 Afd. 15 Häft.

nämnda afgift upphörde sedermera genom »Kongl. Maj:ts Förordning om Nederlag och hvad dervid iakttagas bör» den 5 maj 1813, hvar-
efter fondens inkomster bestått i räntor å utlånade medel, så att fonden,
enligt 1887 års kapitalkonto, nämnda år uppgick till kronor 162,722: 34.

Flera gånger har Kongl. Maj:t, enligt hvad utskottet inhemtat,
tagit i öfvervägande frågan om Göteborgs befästade åt sjösidan och
senast genom Kongl. brefvet den 12 april 1878 tillsatte Kongl. Maj:t
en komité, som hade att utreda, bland annat, frågan »om och i hvad
mån inloppet sjöledes till Göteborg borde genom befästningar eller
andra hinder försvaras mot fiendtliga anfall».

Då sålunda de af motionären framställda förhållanden angående
behovet af anordningar till Göteborgs försvar åt sjösidan redan varit
föremål för Kongl. Maj:ts pröfning och, hvad särskildt en per mille-
fonden beträffar, Kongl. Maj:t icke lärer underlåta att till Riksdagen
hemställa om denna fonds användande på lämpligt sätt, när beslut
derom efter sorgfällig pröfning kan finnas erforderligt, hemställer ut-
skottet,

att herr Mankells förevarande motion icke må
till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 22 februari 1889.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.